

1982. aastal, hukkusid aga siis kevadel kärbsetõrjemürgi toimel, mida ruumide puhastamiseks tarvitati.

Põldvarblase kolmekordset pesitsemist täheldas Paul Sügav 1988.a. Tori-Seljal ühes kuldnoka pesakastis. Reeglina pesitseb põldvarblane meil aastas vaid kaks korda.

Võitluses pesakoha pärast jääb metstikk (must-kärbsenäpp) rasvatihasele enamasti alla. Vastupidist vaatles Ivar Enni 1989.a. Taebla lähedal Väänla külas (Läänemaa). Siin hõivas üks südi metstikk mai keskpaiku hauduva rasvatihase pesa 11 munaga, ehitas neile oma pesa peale, munes munad ja haudus neist oma pojad välja. Sama oli toimunud ka eelmisel aastal.

Hoogsat kasvutendentsi ilmutavad viimasel ajal valge-toonekure hulguseltsingud. 1988.a. 20.mail loendas Andres Kuresoo Rõude luhal Matsalu mail ühes parves 140 ja P.Valk 1989.a. 10. juulil Haljala lähedal Lambassaare küla juures koristatud heinapõllul 112 valge-toonekurge, kes polnud kohalikku päritolu. Märkimist väärrib ka I.Ainsari teade enam kui 50 valge-toonekure peatumisest 1988.a. juuni algul ühes teeäärses karjakoplis Assamalla lähistel (Virumaa).

Koostanud Lemming R o o t s m ä e

LÄTI LINNUATLAS ON ILMUNUD - KUHU JÄÄB MEIE OMA?

Latvian Bird Atlas Published - Where is Ours?

Eelmisel sügisel ilmus Riias "Latvijas ligzdojos o putnu atlants" - 350-leheküljeline heal trükipaberil soliidne väljaanne, mis peaks huvi pakkuma paljudele meie linnuvaatlajatelegi. Naabrite toodangule reklaami teha pole aga paraku mõtet, sest 8500-eksemplariline tiraazh muutus kohe defitsiidiks.

Vähemasti on läti ornitoloogide ja amatöörvaatlajate ühistöö lõpuks kenasti kaante vahel. Kuna sealsed välitööd

lõppesid 1984.a., Eesti atlase viimased väliandmed koguti aga juba 1982.a., võib õigustatult pärida - mis on lahti meie linnuatlase väljaandmisega?

Kui arvestada, et Läti linnuatlasel on neli autorit pluss tiiteltoimetaja meie ainukoostaja vastu, võiksime oma atlast oodata alles 2002. aasta paiku. Nii lootusetu asi siiski pole. "Eesti Looduse" 1986.a. aprillinumbris kirjutas Olav Renno: linnuatlas läheb trükki! Nii lootusrikas pole aga asi ka olnud. Tegelikult anti käsikiri kirjastusele "Valgus" üle alles 12. novembril 1987.a. Järgnenud kaks aastat kirjastusepoolset toimetamistööd on muidugi pisut pikavõitu aeg. Toimetaja Jüri Metsari arvates ei edenenud töö kuigi ladusalt; vigu ja küsitavusi oli käsikirjas omajagu ning seda hoolimata eelnevast läbivaatamisest mitme-setme retsenseerijagi poolt (nende hulgas, häbi-häbi, ka allakirjutanu).

Igatahes on asjad nüüd niikaugel, et 1989.a. lõpupäevil anti käsikiri lõpuks trükikotta. Millal tegelik trükkimine algab ja ühele poole saab, ei sõandanud küsida; vaevalt küll praegu täpselt vastatagi osataks. Lootkem siis edasi vanasõnale "Kaua tehtud - kaunikene". Kirjastuses arvatigi, et raamat tuleb päris esinduslik: ümbrispaberiga ja puha.

Kirjastuses käis Eerik L e i b a k

PÄÄSUKESTE PESITSUSJÄRGSETEST ÖÖBIMISKOGUMITEST

ROOSTIKUS

On the Post-breeding Roosting Assemblies of Hirundinidae in Reed-beds

Mati K o s e

Aastatel 1984-88 uuriti kaht pääsukeste ööbimiskogumit, mis asusid Häädemeeste asula ja Pikla neeme rannikul (Pärnumaa). Meetoditest kasutati nii vaatlust kui võrgupüüki. Tähtsamad tulemused on järgmised: